

A Kúria a dr. Osváth Ildikó ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Sipos Borbála ügyvéd által képviselt DE OEC Kazincbarcikai Kórház Nonprofit Kft. (alperes címe.) alperes ellen munkaviszony jogellenes megszüntetésének megállapítása iránt a Miskolci Munkaügyi Bíróságnál 2.M.375/2011. szám alatt megindított és másodfokon a Miskolci Törvényszék 1.Mf.22.282/2011/5. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Miskolci Törvényszék 1.Mf.22.282/2011/5. számú ítéletét hatályában fenntartja. Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek - tizenöt napon belül - 20.000 (húszezer) forint és 5.400 (ötezer-négyszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget. A felülvizsgálati eljárás illetéke az államot terheli.

I n d o k o l á s :

A felperes a módosított keresetében a munkáltató rendkívüli felmondás jogellenességének megállapítását és az ahhoz fűződő jogkövetkezmények alkalmazását kérte azzal, hogy munkaviszonya az alperesnél 2011. április 30-án megszűnt. A Miskolci Munkaügyi Bíróság 2.M.375/2011/19. számú ítéletével megállapította, hogy az alperes a felperes munkaviszonyát jogellenesen szüntette meg rendkívüli felmondással és az 2011. április 30. napján megszűnt. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek tizenöt napon belül felmondási időre járó díjazást, végkielégítést, elmaradt munkabért, átalánykártérítést, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 1986. február 17-étől állt a K.K. alkalmazásában, 1992. július 1-jétől közalkalmazottként. 2009. március 1. napjától az alperes alkalmazásába került határozatlan idejű munkaviszonyba arra figyelemmel, hogy a Kazincbarcika Város Önkormányzata a kórház feladatainak ellátására a vagyonkezelői jogot átadta a D.E.-nek. Ezt a tevékenységet az általa alapított alperes kft. útján látja el. A felperes 2010. január 1-jétől június 30-áig terjedő időre aláírta azt a nyilatkozatot, amely szerint heti 24 óra többletmunka végzését vállalja. A következő félévre ugyanilyen tartalmú nyilatkozat került részéről aláírásra. Az alperes a műtő üzemeltetését saját dolgozóival nem tudta megoldani, ezért 2010. június hónapban F.GY. ápolási igazgató felvette a kapcsolatos W.B.-vel, aki a B.A.Z.M.K.I.O.-n dolgozott főnővérként. Megállapodás született, hogy ún. vendégműtősként a kórház több dolgozója ügyeleti szolgálatot fog ellátni az alperesnél a saját munkaviszonyuk fenntartása mellett.

A felperes a vendégműtősnők - T.K., Sz.J.A. - állítása szerint rájuk nézve sértő megjegyzéseket tett, ezért W.B. az alperesi ápolási igazgatótól az ügy kivizsgálását kérte. A felperes miután értesült azon e-mailekről, amelyek az ő magatartását kifogásolták,

felkereste F.GY. ápolási igazgatót, majd T.E. stratégiai igazgatót, akik megmutatták az e-mailben küldött leveleket a felperesnek, de másolatot a kérésére nem adtak. A felperes tagadta a levélben írtakat és az ügy kivizsgálását kérte. Mivel a következő napon sem kapta meg az e-maileket, telefonon felhívta Ny.J.-t, a B.A.Z.M.K. ápolási igazgatóját jelezve, hogy feljelentést kíván tenni W.B. beosztott ellen az alaptalan vádaskodó levelek miatt. A felperes részletesen elmondta a problémáját, és segítséget kért Ny.J.-tól, aki ennek során tudta meg, hogy a B.A.Z.M.K. dolgozói a K.K.-ban dolgoznak, W.B. és munkatársai ugyanis nem jelentették be a munkáltatóiknál az általuk ellátott további tevékenységet, arra engedélyt nem kértek. A kórház igazgató főorvosa az addig alperesnél is munkát végző műtősnőknek ezt a jövőre nézve megtiltotta, nevezettek írásbeli figyelmeztetésben is részesültek. A kórház vezetése az alperesnél fennálló konfliktushelyzet megszüntetését is el akarta ezzel érni. Az alperes 2010. június 24-én rendkívüli felmondással szüntette meg a felperes munkaviszonyát. Ennek indoka szerint a felperes a megbízási szerződéssel foglalkoztatott, a M.M.K.-ban főállásban lévő műtős szakasszisztensekkel több alkalommal elfogadhatatlan módon és hangnemben beszélt. A dolgozók intézkedést kértek, mivel elfogadhatatlannak és megalázóan tartják a felperes alaptalan vádaskodását. Közölték, hogy emiatt meggondolják azt is, hogy a változatlan munkahelyi légkörben vállalnak-e további ügyeletet a kórházban. Ezen túlmenően a rendkívüli felmondás a felperes terhére rótt, hogy felhívta telefonon a M.K. ápolási igazgatóját, Ny.J.-t, aki ezt követően megtiltotta a műtősnőknek a kórházban történő ügyelet vállalását. A rendkívüli felmondás 2. pontja kiemelte, hogy az egészségügyi szolgáltatás folyamatos és zavartalan biztosítása a kórház felelőssége, a felperes és több érintett dolgozó az önként vállalt többletmunka lehetőségével nem élt, a kórház gazdálkodási feltételei pedig újabb főállású műtős szakasszisztensek foglalkoztatását nem teszi lehetővé. Ezzel összefüggésben a felperes súlyosan veszélyeztette, illetve a jövőre nézve jelentősen megnehezítette a kórház műtőjének folyamatos működését. A munkaügyi bíróság álláspontja szerint az a megállapítás, hogy a felperes a kórház által megbízási szerződéssel foglalkoztatott, a M.M.K.-ban főállásban lévő műtős szakasszisztensekkel több alkalommal elfogadhatatlan módon és hangnemben beszélt, nem valós. A bíróság egy esetben, 2010. június 10-én reggel a T.K.-val való beszélgetéssel kapcsolatban állapította meg, hogy a felperes nemtetszésének adott hangot. A bíróság megállapítása szerint az alperes csak ezen esetet bizonyította, és csak egy műtős szakasszisztens vonatkozásában. A rendkívüli felmondás 2. pontjában az alperes működési körülményeit írta le, amely annyiban nem valós, hogy a felperes élt az önként vállalt munka lehetőségével a rendkívüli felmondásban foglaltakkal szemben. A 3. pont tekintetében nem nyert bizonyítást, hogy a felperes súlyosan veszélyeztette, illetve a jövőre nézve jelentősen megnehezítette a

kórház műtőjének folyamatos működését. Az, hogy a felperes NY.J.-nak telefonált, nem minősül olyan etikailag súlyosan kifogásolható magatartásnak, amely a munkakörével összeegyeztethetetlen. Amennyiben a vendégműtősnők bejelentési kötelezettségüknek eleget tesznek, a felperesi telefonnak NY.J. tanú vallomására is figyelemmel semmilyen jogkövetkezménye nem lett volna.

A bíróság megállapítása szerint az indokok közül az alapján, amit valósnak talált, nem állapítható meg, hogy a rendkívüli felmondás okszerű, sem az, hogy a felperes olyan magatartást tanúsított, amely a munkaviszony fenntartását lehetetlenné tette. Az alperes fellebbezése folytán eljáró Miskolci Törvényszék 1.Mf.22.282/2011/5. számú ítéletével a munkaügyi bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett részét a per főtárgya és a perköltség viselése tekintetében helybenhagyta. Mellőzte az alperes eljárási illeték fizetésre kötelezését. Megállapította, hogy az elsőfokú és a fellebbezési eljárás illetékét is az állam viseli. Az alperest egyebekben perköltség fizetésére kötelezte. A másodfokú bíróság álláspontja szerint NY.J. tanúvallomásából az állapítható meg, hogy ő maga más szemszögből nézve tekintette a telefonhívást bejelentésnek. Akkor tudta meg, hogy a dolgozói az alperesnél megbízás keretében foglalkoztatásra kerültek, ugyanakkor a felperes szándéka a segítségkérés volt. A törvényszék a munkaügyi bírósággal azonosan értékelte az ezzel kapcsolatos bizonyítékot. A fellebbezés sérelmezte, hogy a munkaügyi bíróság nem találta bizonyítottnak, miszerint a felperes a magatartásával súlyosan veszélyeztette, a jövőre nézve jelentősen megnehezítette a kórház műtőjének folyamatos működését. Ennek kapcsán arról is számot adott a munkaügyi bíróság, hogy mely bizonyítékokból jutott arra a következtetésre, miszerint itt sem veszélyeztetés, sem megnehezítés nem volt. A másodfokú bíróság utalt az Mt. 108. §-ában foglaltakra kiemelve, hogy az alperes, ha kellő gondos magatartást tanúsít, akkor legalábbis nyilatkoztatta volna a megbízottakat arról, miszerint munkáltatójánál éltek-e bejelentéssel. A másodfokú bíróság álláspontja szerint értékelni kellett, hogy a felperesnek 25 éves munkaviszonya állt fenn. Semmilyen adatot nem szolgáltatott az alperes arra vonatkozóan, hogy megelőzően bármi kötelezettségszegés felmerült volna vele kapcsolatban. Ilyen előzmények után nyomatékkal elvárható lett volna, hogy a felperes meghallgatásával tisztázza az alperes a kialakult helyzetet, amelynek elmulasztása egyébként önmagában az alperesi intézkedés jogellenességét nem eredményezné. Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását kérte perköltség fizetésre kötelezése mellett.

A felülvizsgálati érvelés szerint a meghallgatás során NY.J. többször is akként nyilatkozott, hogy a felperes a telefonhívás alkalmával „bejelentést tett” felé arról, hogy a B.AZ.M.K. munkavállalói a K.V.K.-ban is dolgoznak. Az elsőfokú bíróság ezzel ellentétes megállapítása iratellenes, az azt megerősítő jogerős

döntés pedig szintén téves. A felperes - ahelyett hogy megvárta volna, hogy a munkáltatója meghallgassa és a problémára megoldást találjon vagy egyáltalán az ügyet kivizsgálja és intézkedhessen - azonnal a B.A.Z.M.K. ápolási igazgatójához fordult. A felperes még az ügy kivizsgálásának megkezdését megelőzően telefonált a másik kórházba, meg sem várta, hogy a munkáltatói jogkört gyakorló meghallgathassa, holott a problémát az alperesi intézményen belül kellett volna megoldani. A munkáltató nem engedhette meg magának azt, hogy egy munkavállalójának helytelen viselkedése miatt a m. munkavállalóktól kapott segítséget elveszítse és megrontsa a megyei kórházzal való együttműködést és jó kapcsolatot. A felülvizsgálati érvelés szerint a kórházak a munkavállalói létszám biztosítása terén olyan kényszerhelyzetben vannak, amelyet kénytelenek valamilyen formában megoldani, különben a folyamatos működésük, illetve a biztonságos betegellátás is veszélybe kerülhet.

Az m. műtősnők által elmondottak nem megfelelő súllyal kerültek mérlegelésre a bizonyítékok értékelése során.

A felülvizsgálati kérelem szerint az elsőfokon eljáró bíróság helytelenül alkalmazta az Mt. 100. §-ában foglaltakat, különösen a (4) bekezdésben és a (6) bekezdésben írtakat, így a jogerős döntés jogszabálysértő. A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az Mt. 96. §-ának (1) bekezdése szerint a munkáltató illetve a munkavállaló a munkaviszonyt rendkívüli felmondással megszüntetheti, ha a másik fél a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét szándékosan vagy súlyos gondatlansággal jelentős mértékben megszegi, vagy egyébként olyan magatartást tanúsít, amely a munkaviszony fenntartását lehetetlenné teszi. Ettől érvényesen eltérni nem lehet. Az alperes a felülvizsgálati kérelmében alaptalanul állította, hogy a bíróságok tévesen értelmezték Ny.J. tanúvallomását. A jogerős ítélet helytállóan fejtette ki, hogy a megyei kórház ápolási igazgatója egyértelműen úgy nyilatkozott, miszerint a felperes telefonhívásából értesült ugyan a műtősnők más munkáltatónál történő engedély nélküli foglalkoztatásáról, a beszélgetést azonban a felperes nem emiatt kezdeményezte. Nem volt olyan tanúvallomás, amely szerint a felperes az m. munkatársak alkalmazását kívánta volna megakadályozni. Kizárólag a saját ügyében tett panaszt a terhére róttak kivizsgálását célozva, mivel a saját munkahelyén nem hallgatták meg, részére az általa kért e-mailt nem adták át. Ezen körülmények mellett alaptalan azon felülvizsgálati érvelés, hogy saját munkahelyén kellett volna eljárnia a helyzet rendezése érdekében. Mindez pedig nem értékelhető a felperes terhére, az a rendkívüli felmondás indokául nem szolgálhatott. Az eljáró bíróságok helytállóan utaltak az Mt. 108. §-ában foglaltakra, miszerint a munkavállalók alapvető kötelezettsége a további munkavégzés bejelentése. Az, hogy az m.

műtősnők ennek nem tettek eleget, az alperes pedig a foglalkoztatás feltételeit nem ellenőrizte és nem tárgyalta a megyei kórházzal a műtő biztonságos működtetése érdekében szükséges létszámról, nem róható a felperes terhére. Az eljáró bíróságok a tanúként meghallgatott műtősnők nyilatkozatait egyenként és összességében értékelték, arról megfelelően számot adtak (Pp. 206. §). Helytállóan hivatkoztak az Mt. 100. § (4) és (6) bekezdésében foglaltakra is, így az alperes felülvizsgálati hivatkozása jogszabálysértés megállapítására nem adott módot. A kifejtettek tekintetével a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján. Az alperes perköltség fizetési kötelezettsége a Pp. 78. §-ának (2) bekezdésén alapul, míg az adott ügyben irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján a felülvizsgálati eljárás illetéke az államot terheli.

Budapest, 2012. november 28.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Hajdu Edit s.k. bíró
A kiadmány hiteléül: Nné tisztviselő